

Het Loopt.
-Paul Vleugels-

Sommigen zullen zeggen dat we een neurotische neiging hebben, anderen enkel dat we goed georganiseerd zijn. Maar het loopt. De ordners staan zowel in Gosok Ladang (India), Phuntsok Chokyiling (Nepal) als Bylakuppe/Ghulladahalli en Hunsur Taluk/ Gurupura (India) vol met de files en de protocollen: die vormen een soort draaiboek waar zelfs een analfabeet nog mee aan de slag kan. De veldwerkers in Bylakuppe en Hunsur waren dus al voor mijn aankomst klaar met de voorbereiding. Bij de monniken ligt dat iets anders, want die kennen geen tijd. Dus die moet je er altijd even aan helpen herinneren dat er een buitenwereld is. Maar dat lukt ons ondertussen ook vrij aardig. De standaard werkt nu al enige jaren goed en door de vele foto's en codes (elk project heeft een eigen (foto)code en elke monnik heeft een eigen code van A001 tot A635 ongeacht of die nu in Taiwan, Golok (Tibet/China), India of Nepal zit). Men kan dus 'alles' bespreken zonder dat er een woord Engels aan te pas komt. Zelfs A047 de al 5 jaar ingemetselde monnik Gelek Singhy krijgt jaarlijks zijn sponsorgeld (in de vorm van eten) door zijn luikje in zijn cel geschoven. Hij komt in 2036 (geen grapje) weer naar buiten, nu maar hopen dat de sponsor het ook zo lang weet vol te houden. Met deze

monnik bezocht ik ook mijn eerste Tibetaans Orakel en kreeg een privé audiëntie waarbij ik mijn hoofd in zijn schoot mocht leggen en het orakel van alles over me uitbraakte (onbegrijpelijke orakeltaal maar vooral ook heel veel speeksel).

Dit jaar ben ik vooral bezig geweest met het uitzoeken van alternatieven voor het geldtransport. Want enerzijds stijgen de kosten van het transport van geld snel, zoals in de vorige nieuwsbrief aangegeven, terwijl anderzijds nu in de korte tijd van de jaarlijkse evaluaties veel werk moet plaatsvinden waarvan meerdere zaken zelfstandig los van de evaluatie kunnen gebeuren. Maar vooral OOK omdat de Indische overheid wetten ontwerpt die ook daadwerkelijk worden toegepast. Bij binnenkomst in Bangalore kon de douane zien wanneer en waar ik de afgelopen 5 jaar India was binnen- en/of uitgevlogen EN bij wie, op welke datum EN hoeveel geld ik de afgelopen jaren had gewisseld.

Het vorig jaar reisde ik met € 14.000 (inclusief het geld van het boeddhistische centrum in Parijs) maar wisselde toen net onder de maximale toegestane limiet (de rest hebben we op andere identiteitskaarten gewisseld tegen vaak slechtere koersen). Men wilde dus even weten of ik dat dit jaar ook weer wilde gaan doen. Feitelijk had ik weer meer dan het maximale bedrag bij me (mede door het geld dat enkele Tibetanen in België meegaven voor een broer of oom in het klooster). Het werd gelukkig tijdens het fouilleren niet gevonden (Uhhh ..., had het toch steeds gewoon in mijn hand). Daarnaast maakt het feit dat je het geld moet invoeren in India om het vervolgens weer uit te voeren om daarna weer in Nepal in te voeren het er ook niet makkelijker op. Nepal heeft ook nog eens een veel lagere limiet van toegestane import van cheques en contanten. Dit alles veroorzaakt ondertussen ook enige vertroebeling in mijn gemoedstoestand (tijdens de jaarlijkse evaluatie van 3 weken ben ik altijd 5 volle dagen bezig met reizen, door de douanes gaan en geldwissels).

Verder loopt het allemaal wel en feitelijk ieder jaar ongeveer hetzelfde. De eerste dagen loop ik altijd wat euforisch rond (tashi delek ... hoe is het met je ..., hé hallo ... jij hier ... leuk je te zien ...), daarna geniet je van de rust en kan je uren zien verstrijken zonder te begrijpen hoe en zonder iets te doen. Dan komt het moment dat

je zorgvuldig voorkomt dat je 5 maal per dag je tanden gaat poetsen of je zakdoek wassen (monniken snuiten hun neus in de binnenkant van hun rok) en uit verveling niet weet wat je moet doen. Deze verveling gaat vervolgens weer geleidelijk over in dat je er NIKS van snapt (wat hebben ze nu weer..., dat doen ze nooit..., kan het nu nooit eens rustig hetzelfde gaan..., ik dacht dat dit een klooster was...) en je langzaam ervan overtuigd raakt dat het NOOIT gaat lopen (vooral als alle afspraken steeds weer... omdat weer iets tussenkomt... of ineens een godheid of zoiets voorbij komt). Om uiteindelijk over te gaan in gewoon lekker mee draaien (hè, hè ... ze doen weer normaal of ik snap het nog ...). Waarna je de grootste idealen krijgt ... om eens weet ik wat voor groots te gaan doen EN ten slotte moet ALTIJD 5 minuten NA vertrek nog twee dagen werk worden 'ingehaald' (meestal nadat ik mijn rugzak, computer en alles al heb ingepakt en in de taxi op weg naar het vliegveld zit). Voordat ik vorig jaar naar Tibet ging was gevraagd of Mieke en ik de monniken in het klooster Golok Gonchen Thegchen Sang Ngag Choling (Litang Kham Tibet/Sichuan China) wilden fotograferen en zo de files bijwerken. Vijf dagen zijn we in Golok geweest en telkens was het 'dadelijk over vijf minuten' ondertussen kreeg de meereizende Mieke bijna een beroerte maar uiteindelijk zijn we 'gewoon' vroeger opgestaan (even voor vijf uur), zodat we voldoende tijd hadden om NA vertrek nog even terug te rijden. We kregen toen onder toezicht oog van de Chinese veiligheidsdienst 30 minuten om de honderd monniken geordend (dus als een horde wilden) op de foto te zetten en de namen te controleren. Volgens mij spraken we chinees en limburgs op dat moment. De serene rust op het Tibetaans Plateau zal me als illustratief bij blijven. De foto's zijn vrij aardig geworden. De namen heb ik dit jaar in India proberen te controleren.

Het geld is op. -Paul Vleugels-

Wat meteen opviel in Gosok Ladang (India) was dat zij ook merken dat veel geld naar Phuntsok Chokyiling (Nepal) gaat. Het aantal sponsors loopt ook terug, omdat iedereen op een voor ons "onbegrijpelijke" reden valt voor dat kleine olijke grut in Nepal in plaats van een serieus uitziende volwassen monnik. In de Ladang valt de elektriciteit gemiddeld 20 tot 30 keer per dag uit, soms voor een paar minuten soms uren (tot zelfs enkele dagen). Omdat de generator door de dure olie niet meer aangaat, is het na zes uur weer donker en lezen bij een kaars. Ook de frisdrank is weg, helaas de irritante mobieltjes nog niet (voor € 2.26 (INR 149.00) heb je een mobieltje met regionaal beltegoed in India en bent onbeperkt bereikbaar ... voor de familie in Tibet) maar de DVD spelers zijn zelfs bij de Rinpochee's verdwenen, net zoals de meeste CD spelers en ander audioapparatuur. Ook het eten werd fors aangepakt en bestaat weer uit dhal (linzenprutje), rijst en aardappelen met brood en wat groente. Vlees is er nog maar eenmaal per week (en momo's naar eenmaal per 2 weken).

Pas echt schrikken was het in Nepal en hoewel de monniken er goed uitzien, een knap kunstje van zuinigheid van Tsering Choephel, is alles eraf. Gestoomd brood met zoute melkthee als ontbijt (voor boter is geen geld), rijst met aardappelen met gestoomd brood tijdens de middag en hetzelfde zonder gestoomd brood maar met soms wat groente erbij tijdens de avond. Verder eenmaal in de middag thee. Vlees is naar 70 gram per monnik per week (inclusief been en andere minder eenduidige walgelijke zaken). De situatie in Nepal is na de val van het koninkrijk en de relatieve rust na beëindiging van de burgeroorlog beter maar het is een land

in puin. Nu tijdens de moesson is dit nog indrukwekkender te zien als je door de troosteloze onbegaanbare modderwegen loopt in de buitenwijken van de stad. Hier is echt meer nodig. We moeten eens bedenken wat we hier kunnen doen, zonder grote idealen maar

als iemand een idee heeft horen we het graag. Anderzijds bleek dat Zijne Eminentie Gosok Rinpoche tijdens zijn laatste bezoek er ook eens flink de wind door heeft laten gaan EN de totale financiële verantwoording werd gestandaardiseerd. Ik kon echt in enkele minuten precies (tot echt de laatste roepie) zien wat aan geld was binnen gekomen en uitgegeven en waaraan (zowel in kasboeken als digitaal). Deze inzichtelijkheid en openheid vanuit de Rinpoche voelt goed (en is zeer on-Tibetaans). Hierdoor kreeg ik ook eens goed inzicht in hoe groot onze bijdrage nu feitelijk is.

De relatieve versobering van Gosok Ladang wordt echter ook veroorzaakt omdat de studiekosten enorm zijn toegenomen doordat er de afgelopen jaren in toenemende mate monniken afstuderen op allerlei verschillende niveaus als Geshe. Het ondersteunen van deze studie vormde jaren geleden de aanleiding van waaruit deze stichting is ontstaan. Het is daarom ook fijn om te zien dat wij daar in belangrijke mate aan weten bij te dragen. Voor mij is het ook gewoon leuk om monniken die ik ken vanaf klas 5 en 6, nu een kleine 12 tot 15 jaar later te zien afstuderen. Illustratief is dat terwijl ik 3000 kilometer noordelijk in Nepal zit (op zoek naar een Chenrezig beeldjes o.a. voor een vriendin in Patang) tijdens een gesprek met een Harampha (monnik die is gepromoveerd aan Gyumed: een tantrische universiteit: 10 tot 12 jaar) te horen krijg dat Gosok Ladang binnen de kloosteruniversiteiten en het Tibetaans Boeddhisme als een van de voornaamste huishoudens van geleerdheid geldt. Uiteindelijk heeft deze Harampha de rituelen geleid waarmee de beelden werden gevuld en ingewijd.

Hongeroedeem bij aankomst uit Tibet

Paul trakteert

Gelek Choephak

Vijf van de 133 ijsjes

Het inzicht begint te komen

-Paul Vleugels-

Geleidelijk aan begint het inzicht in hoe deze kloosters functioneren te veranderen en verdiepen. Doordat we nu al jaren van enkele honderden monniken weten hoe hun monastieke leven eruit ziet blijft de antropoloog volop geïnteresseerd en als een soort "academisch waswif" elke roddel verifiëren. Heel onschuldig kijkend krijg je ook veel meer te horen dan "gebruikelijk" is en in het bijzonder ook omdat iedereen denkt dat ik alles "weet". Gewoon een kwestie van op het goede moment zeer indachtig ja knikken maar soms klopt dat ook. Ik kan ondertussen ook heel aardig mee roddelen maar net zo vaak mis ik "wel het een of ander" of gewoon kort samengevat de "clou". Het feit dat ik "vloeiend" Tibetaans en Chinees spreek (geheel niet dus) werkt hierin mee. De mimiek van "och jee ..., nee maar..., zeg eens..., en vooral veel hummen" is aardig universeel en doet het al een kleine 12 tot 15 jaar uitstekend.

Toch merk ik dat het wisselen tussen Sera Me Gosok Ladang: een kloosteruniversiteit (India) en Phuntsok Chokyiling: een "gewoon" klooster (Nepal) en Golok Gonchen Thegchen Sang Ngag Choling: een regionaal klooster (Tibet/China) met een zeer sterke traditie in het tantrisme een ander inzicht geeft dan verwacht. Niet zozeer inzicht in de verschillen tussen deze kloosters en deze zijn groot, maar meer in de ontwikkelingen in historisch perspectief. Het lijkt wel alsof ik inzicht begin te krijgen hoe in een regionale context door de eeuwen (gedurende meerdere reïncarnaties van vooraanstaande monniken) ontwikkelingen (en dus ook machtsverhoudingen) vorm krijgen. Dit sluit voor mij aan bij de inzichten verkregen door de werken geschreven door enkele vooraanstaande onderzoekers in de XIX eeuw en aan het begin van de XX eeuw.

Paul neemt werkkommittee Gosok Ladang mee naar de Indiër

Paul trakteert werkkommittee en docenten in Nepal op Tibetaans

Monniken van Gosok Ladang nemen Paul mee naar de Tibetaan

Lekker dagje vandaag

-Paul Vleugels-

Vanuit dit historisch perspectief kan je ook vooruit kijken. Tijdens een wandeling met Yangteen Rinpochee de Geshe Lharampha die enkele jaren geleden cum laude afstudeerde in Gosok Ladang werd dat duidelijk. Ik had hem meerdere jaren niet gezien omdat hij een specialisatie in Gyoto (een tantrische universiteit) volgde. Hij is ondertussen afgestudeerd en was in Nepal. Over het algemeen leeft hij volledig afgezonderd in zijn vertrekken en is de gehele dag bezig met studie en rituelen. Ik heb hem eenmaal aan het begin van mijn verblijf in Nepal bezocht voor de verplichte ceremoniële begroeting en heb hem daarna enkele malen kort gesproken tijdens het eten (meestal eet hij alleen gezien alle rituele beperkingen/geloftes die hij heeft afgelegd).

Op een avond werd ik door Lobsang Thubten (Akuja), de Chonzu (secretaris van een Rinpochee), geroepen. Of ik een Kora (religieuze rondgang) wilde lopen met de Rinpochee. Tijdens het 108 keer omcirkelen, met de klok mee, van het klooster (in een moordtempo) hebben we enige uren uitgebreid gesproken. Over de onrust in Tibet, de doden, de toekomst, zijn studieklas aan Gosok Ladang, het feit dat hij al meerdere malen als persoonlijke leraar van de Karmapa (na Zijne Heiligheid de Dalai Lama en Zijn Heiligheid de Panchen Lama de derde in religieuze hiërarchie in het Tibetaans Boeddhisme) naar Dharamsala (zetel van de Tibetaanse regering in ballingschap in Noord India) werd geroepen. Deze Karmapa is enige jaren geleden onder de ogen van de Chinezen de grens naar Nepal overgelopen en was zo toen ineens gevlucht. Hij zal bij het "herkennen" van de volgende Dalai Lama een belangrijke rol spelen. Maar ook zijn er speciale audiënties bij Zijne Heiligheid de Dalai Lama. Door de eeuwen hebben meerdere Dalai Lama's

een bijzondere rol gespeeld in Kham, de regio in Oost Tibet waar Golok Gonchen Thegchen Sang Ngag Choling ligt. Vanuit dit historisch perspectief zag ik dat ik passende vragen wist te formuleren waarvan de antwoorden inzicht gaven in de rol die deze regio kan hebben/heeft in de opvolging/reïncarnatie van de volgende Dalai Lama. Echt begrijpen doe ik het niet maar begrijpelijk aanvoelen wel.

Terwijl een van de jonge monniken uit het klooster werd gezet door de Ghen Tsering Choephel (operationeel hoofd) en Geshe Phuntsok Tsultrim (religieuze leiding en dus hiërarchische hoofd van Phuntsok Chokyling in Nepal) zaten de Rinpochee en ik uiteindelijk hijgend op de trappen van het klooster naar elkaar te knikken terwijl de maan over Kathmandu scheen. Ik ken Yangteen Rinpochee vanaf toen hij als een 16 jarige jonge monnik (Kusho) net gevlucht over het Himalaya in Zuid India aankwam in Gosok Ladang en aan zijn studie begon. We hebben toen samen vaker 'illegaal' thee gedronken. Hij krijgt nu in speciale audiënties bij Zijne Heiligheid de Dalai Lama initiaties en rituelen geleerd welke hij weer aan de volgende Dalai Lama moet leren. Al deze monniken (met uitzondering van Geshe Phuntsok Tsultrim) worden gesponsord door sponsoren uit Nederland.

Muurkranten met foto's van doden en vermisten in Tibet

Een alledaagse dag of toch niet.

In de laatste nieuwsbrief van dit jaar zullen we ook een dag in de Bylakuppe/Ghulladahalli dorpen bespreken met onze veldwerkers Tenzin Yankey en Jigme Namgyal.

'Dagboekfragment'.

Vanmorgen zoals gebruikelijk Cora (religieus omcirkeling) Swoyambhu Nath gelopen (04.45) Morgen naar huis. Overmorgen weer werken in Nederland en lekker uitslapen tot 06.00!

Nieuw Nieuw Nieuw!!!

"Ze" hebben WC papier in Nepal met jodium!!!?

Vraag.

Heeft iemand een kleine digitale camera over voor de veldwerkers in Bylakuppe/Ghulladahalli en Hunsur Taluk/Gurupura in India zodat ze de foto's van de kinderen digitaal kunnen aanbieden

Gelek Dargyal

Gelek Wangdu

Gelek Shedup

....tegen de muur gelopen.

"Intermezzo"

Slaapkamerinspectie

Gebëdsdienst